

Posudek školitelky
na disertační práci JUDr. Kláry Novotné (roz. Vodákové)
„Odpovědnost v mezinárodní letecké přepravě“

Mezinárodní letecká přeprava patří k dnes již klasickým tématům mezinárodního práva soukromého, stále se však setkáváme s novými jevy a novými problémy. Je to dáno jednak vývojem v mezinárodním světovém měřítku, kdy praxe spojená s Montrealskou úmluvou o sjednocení některých pravidel o mezinárodní letecké přepravě přináší nové judikáty a nové otázky, jednak, a to především, existencí zvláštního nařízení č. 261/2004 o společných pravidlech náhrad a pomoci cestujícím v letecké dopravě, které vnáší do odpovědnostního systému a systému náhrady škody nové prvky. Autorka se ve své práci zaměřila, jak uvádí na s. 11-12 práce, na základní přehled úpravy odpovědnosti v mezinárodní letecké dopravě, a to v poměrně širokém záběru. Snaží se otevřít otázky jak původního Varšavského systému, který má i dnes svůj nepopiratelný význam, tak systému montrealského, a konečně i systému evropského. V popředí stojí evidentně snaha postihnout nejružnější aspekty této problematiky. Z celkového konceptu práce je zřejmé, že autorka je s tématem seznámena a může využívat i své praktické zkušenosti z právnické praxe.

Práce je rozdělena do osmi kapitol, dále vnitřně rozčleněných, z nichž první je Úvodem do celé problematiky a poslední Závěrem. Druhá kapitola se obecně zabývá charakteristikou právní úpravy vztahů v mezinárodní letecké přepravě, včetně základních otázek kolizních a přímých norem. Třetí kapitola pak rozebírá prameny právní úpravy, jejichž vztahy nejsou zcela jednoduché. Čtvrtá kapitola uvádí Varšavskou úmluvu a obdobně pátá kapitola uvádí Montrealskou úmluvu, která Varšavskou úmluvu mezi příslušnými smluvními státy nahrazuje. Největší přínos spatřuji v šesté kapitole, nazvané „Evropská úprava“, která podrobněji uvádí všechna nařízení relevantní pro leteckou dopravu a rovněž významné judikáty Soudního dvora EU. Bohužel trochu postrádám jejich bližší kritický rozbor, ten se však alespoň zčásti objevuje v Závěrech. Sedmá kapitola uvádí mezinárodní organizace v oblasti mezinárodní letecké přepravy, tato partie není zcela organicky do celé práce včleněna, zejména není zcela jasný její význam z hlediska odpovědnosti dopravce, která je hlavním tématem celé práce. To je možná trochu škoda, protože zejména IATA, ale i nízkonákladové společnosti hrají při formování principů odškodňování v rámci Evropské unie určitou roli, která mohla být podrobněji popsána. V Závěru (osmá kapitola) se autorka snaží zhodnotit stávající úpravy odpovědnosti dopravce, velmi stručně poukazuje i na význam e-commerce a aspekty bezpečnosti v letecké dopravě a uzavírá svou práci pohledem na další rozhodnutí, která jsou nyní předmětem projednávání v rámci Soudního dvora Evropské unie. Autorka čerpá jak z literatury české, tak z literatury zahraniční, včetně judikatury a internetových zdrojů.

Práce je napsána srozumitelně, snaží se o komplexní zpracování vytčené problematiky. Podle mého názoru se autorka mohla více soustředit na problematické otázky, zejména na koncepty odškodňování cestujících, a vypustit některé spíše popisné partie.

Práci však jako celek stále ještě pokládám za způsobilou pro obhajobu a za základ, aby po úspěšné obhajobě mohl být doktorandce JUDr. Kláře Novotné udělen titul PhD.

V Praze dne 8. 7. 2012

Prof. JUDr. Monika Pauknerová, CSc., DSc.